

සාරය: සුමිහිරි දරුවනි, ඉදිබුඩකු සේ තම ඇතුලාන්තය වෙත ගොස් නිහඬතාවය රකිමින් ස්ව-දර්ශන වක්‍රය කරකවන්න. සියලු සබඳතාවයන්ගේ පැණිරස වූ පියා සිහිපත් කරන්න. එවිට ඔබගේ සියලු පාප ඉවත්වී යනු ඇත.

ප්‍රශ්නය: දේව වංශයට අයත් වූ දරුවන් උදෙසා පියාගේ ශ්‍රීමත් එක කුමක්ද?

පිළිතුර: ඔබ දෙවියන්ගේ (සත්‍යයේ) දරුවන් බවට පත්ව, ඔහු ඉදිරියේ පෞද්ගලිකවම අසුන්ගෙන සිටිනා නිසා, දැඩි සෙනෙහසකින් යුතුව ඔහුව සිහිපත් කරන්න. ඔහුගේ ශ්‍රීමත් අනුගමනය කරන්න. ඔබ කෙතරම් දුරට ඔහුව සිහිපත් කරනවාද, ඒ තරමට ඔබගේ කුල්මත්භාවය ඉහළ යනු ඇත. කොහොමනමුත්, මායා, රාවණ් තම පාරිභෝගිකයන්ව ඩැහැගන්නා බව දකිනා නිසා ඔහු ඔබ හා සටනට එනවා. බාබා කියනවා දරුවනි, දුර්වල වන්න එපා. මා මෙහි අසුන්ගෙන සිටින්නේ ඔබට බලය ලබා දීමටයි.

ගීතය: ඔහෝ මනස, ඉවසන්නඤ ඔබගේ සතුවින් පිරි දවස් ඒමට ආසන්නයි...

ඕම් ශාන්ති. “අහෝ දරුවනි” යනුවෙන් ඔබට පවසන්නේ කවුද? මනස ලෙස සඳහන් කරන්නේ ජීවයයි. මනස හා බුද්ධිය තිබෙන්නේ ජීවය තුළයි. ඉතින් ඔවුන් මෙම නම් යොදාගෙන තිබෙනවා. බොහෝ දේවලට නම් බොහොමයක් තිබෙනවා. උදාහරණයක් ලෙස දෙවියන්, උත්තරීතර පියා, උත්තරීතර ජීවය, බාබා ලෙස හඳුන්වන අතර, සමහරු ඔහුව පියා ලෙසත් හඳුන්වනවා. ඉතින් බාබා තමයි ඉතාම සරලම වචනය. බාබා කියනවා: ඔබ කාගේ දරුවන්ද යන්න ගැන ඔබට මතකද? දරුවන් වන ඔබ දැන් මෙහි අසුන්ගෙන සිටිනවා. ඔබ ඉදිරියේ ඉන්නේ කවුද? ජීව වන ඔබ, බාබා ඔබ ඉදිරියේ අසුන්ගෙන සිටිනවා කියා කියයි. එය ඉතාමත් සරල කරුණක්. ජීව වන ඔබගේ පියා ඒ උත්තරීතර පියා, උත්තරීතර ජීවය වන බව ඔබ දන්නවා. මිනිස්සු තරුණ මහලු සැමට “බාබා” යි කියනා අතර මෙහිදී ජීව තම පියා “බාබා” ලෙස හඳුන්වනවා. ජීවය කියනවා: ඔහෝ දෙවි පියාණනි. ශරීරයට අයත් පියා දෙවි පියාණන් ලෙස හැඳින්වෙන්නේ නැහැ. ඔබ දැන් ඒ බාබා ඉදිරියේ අසුන්ගෙන සිටිනා බව ඔබ දන්නවා. මෙය අදාල වන්නේ ජීවය පිළිබඳවයි. ශිව බාබා තමා කවුද යන්න ගැන විස්තර කරනවා. උත්තරීතර ජීවය මමයි. ජීව වන ඔබ සැමගේ පියා මමයි. ඒ වගේම මා ජීවත් වන්නේ ඒ උත්තරීතර දනව්වේයි. මා උත්තරීතර ජීවය ලෙස හැඳින්වෙන්නේ මේ නිසයි. ඔබ පරම් ආත්ම යන වචන දෙක (උත්තරීතර හා ජීවය) එක් කළ විට එය පරමාත්මා (දෙවියන්) බවට හැරෙනවා. එය ඉතාමත් පහසු දෙයක්! මෙහි අසුන්ගෙන ඉන්නේ කවුද? ශිව බාබායි. ඔහු මෙහි නොසිටින්නට බ්‍රහ්මාත් මෙහි ඇත්තේ නැහැ. දරුවන් තම හදවතින් සැම විටම ඔහුව සිහි කරනවා. ඔහුත් ජීවයක්; එහි කිසිම වෙනසක් ඇත්තේ නැහැ. ජීවයක් තාරකාවක් වන අතර ඔබ එහි දර්ශන දකින්නා සේ, පියාගේ දර්ශනය තිබෙන්නේත් තාරකාවක් ස්වරූපයෙනි. කොහොමනමුත්, ඔහු ඉතා තීව්‍ර ලෙස දිදුලන බවත්, එය ඇසට දරාගත නොහැකි බව කියනවා නම් එය ඔවුන්ගේ මනසෙහි තිබෙනා හැඟීමක් පමණයි. පියා ඔබට සැම දෙයක්ම නිවැරදිවම පවසනවා. ඔබ ජීව වන්නා සේම, මමත් ජීවයක්මි. මමත් මෙම ශරීරයෙහි ජීවය ළඟින් අසුන්ගත යුත්තේ ඔහුගේ නළල මධ්‍යයේයි. ජීව වන ඔබ තුළ උපත් 84ක කොටසක් පටිගත වී තිබෙනා බව ඔහු මෙහිදී ඔබට විස්තර කර දෙනවා. සැම කෙනෙක්ටම තම තමන්ට අයිති වූ කොටසක් තිබෙනවා. ජීව හා උත්තරීතර ජීවය බොහෝ කාලයක් තිස්සේ වෙන්ව සිටි බවට කතාවක් තිබෙනවා. “පරම් ආත්මා (උත්තරීතර ජීවය)” යන වචන ඉතාමත් පැහැදිලියි. ඔහුව පරමාත්මා (දෙවියන්) යනුවෙන් හැඳින්වීමෙන්, මිනිස්සු පටලැවිල්ලට පත්ව තිබෙනවා. ඔහුත් ජීවයක්, නමුත් උත්තරීතර දනව්වෙහි සැමවිටම වාසය කරන්නා වූ උත්තරීතර ජීවය ඔහුයි. බ්‍රහ්මා උත්තරීතර ජීවය ලෙස හඳුන්වන්නේ නැහැ. මේ සැම කෙනෙක්ම සජීවී මනුෂ්‍යයිත්. සමහරු පාපකාරී ජීව වන අතර සමහරු පුණ්‍යවත් ජීවයි. පියා කියනවා: මම පාපකාරී ජීවයක් හෝ පුණ්‍යවත් ජීවයක් ලෙස හඳුන්වන්නේ නැහැ. මා හඳුන්වන්නේ උත්තරීතර ජීවය ලෙසයි. මටත් කොටසක් තිබෙනවා. මම අපිරිසිදු ලෝකය පාරිශුද්ධත්වයට පත්කරවීම උදෙසා වක්‍රයේ එක් වතාවකදී පැමිණෙනවා. මිනිස්සු මෙසේ සිහි කරනවා: අහෝ පාරිශුද්ධකරුවාණනි, එන්න. කොහොමනමුත්, කිසිම කෙනෙක් තමා අපිරිසිදු ලෙස හෝ රාවණ්ගේ සමාජයට අයිති කෙනෙක් ලෙස සළකන්නේ නැහැ. ඔවුන් කියනවා තමාට රාමාගේ රාජ්‍යය අවශ්‍ය බව. ඔවුන් රාවණ්ව පුළුස්සා දමනවා. නමුත් තමා අයත් වන්නේ රාවණ්ගේ සමාජයට බවත් ඔවුන් දන්නේ නැහැ. ඔවුන් අනිවාර්යෙන්ම අපිරිසිදුයි. ඒ නිසා තමයි ඔවුන් කන්නලව් කරන්නේ. ඔවුන් ක්‍රිෂ්ණාට එසේ කන්නලව් කරන්නේ නැහැ. ඔහු උත්තරීතර ජීවය ලෙස හඳුන්වන්නේ නැහැ. අප සැමගේ

පියා ඒ උත්තරීතර දනව්වේ සිට පැමිණ සිටිනා අතර ඔහුව හඳුන්වන්නේ උත්තරීතර ජීවය ලෙසයි. ඔහු රීෂ්වර හා හඟවාන් ලෙස හැඳින්වීම නිසා පටලැවිලි ඇතිවනවා. පියා ඔබට මේ සජීවී වූ තැනැත්තා මාර්ගයෙන් උගන්වනවා. ඔහු ඔබට මෙසේ කියනවා: දරුවනි, ඔබ අශාරීරිකත්වයට පත්වේවා! මා ඔබව මෙහි එවනා විට ඔබ මගේ දරුවන්. ඔබ දිව්‍යලෝකයේදී ශරීරයක් ලබා ගන්නා. පසුව චක්‍රය වටාම ගමන්කර යාම හේතුවෙන් දැන් උපන් 84ක්ම සම්පූර්ණ කර තිබෙනවා. මේ වන විට සෑම කෙනෙක්ම රාවණගේ දරුවන් බවට පත්ව සිටිනවා. ඔබව අපිරිසිදු බවට පත් කළේ රාවණ. ඔබ දැන් දෙවියන්ගේ දරුවන් බවට පත්ව සිටිනවා. බාබා දැන් මෙහි පැමිණ සිටිනවා. ඔහු කියනවා: මගේ කොටස වන්නේ යක්ෂ සමාජය දිව්‍ය සමාජයක් බවට පත් කරවීමයි. නාටකයට අනුව, මාද මගේ කාලය තුළදී, චක්‍රයේ සංගම් යුගයේදී පැමිණෙනවා. කලී යුගය වන්නේ අපිරිසිදු වූ තමෝප්‍රධාන් ලෝකයයි. ඉතින් ඒ අවස්ථාවේදී තමයි මා සූර්ය හා වන්ද්‍ර වංශයන් ස්ථාපනය කරලීම උදෙසා පැමිණෙන්නේ. මට එය ස්ථාපනය කළ හැක්කේ එය නැති වූ අවස්ථාවටයි. පසුව, සූර්ය හා වන්ද්‍ර වංශ තිබෙනා කල, ක්ෂත්‍රිය හා ශුද්‍ර වංශ ඉතිරිවන්නේ නැහැ. ඔබ දැන් දේවතාවන්ගේ දරුවන් බවට පත්වීම උදෙසා, දෙවියන්ගේ දරුවන් බවට පත්ව සිටිනවා. එමනිසා, ඔබගේ පාප ඉවත්කර දැමීම සඳහා යෝගාහි යෙදිය යුතු වනවා. සදා සෞඛ්‍යමත් හා සදා ධනවත්ව සිටීමට නම් ඔබ ස්ව-දර්ශන චක්‍රය කරකැවිය යුතු වනවා. බාබා සිහිපත් කිරීම උදෙසා උත්සාහය අවශ්‍යයි. ඔබ කෙතරම් දුරට බාබා සිහිපත් කරනවාද කියා බැලීමට වාර්තාවක් තබා ගන්න. ඔබ කෙතරම් දුරට ස්මරණයෙහි යෙදෙනවාද, ඒ තරමට ඔබ තුළ අතීන්ද්‍රිය සතුව පිළිබඳ හැඟීමක් ඇතිවනු ඇත. මේ නිසා තමයි කතාවක් තියෙන්නේ, ඔබට අතීන්ද්‍රිය සතුව ගැන දැන ගැනීමට අවශ්‍ය නම් ගෝපි වල්ලභයෙහි සිටිනා ගොපඵ ගොපලියන්ගෙන් විමසන්න යනුවෙන්. පියා, වල්ලභ ලෙස හැඳින්වෙනවා. පියෙකුගේ ස්වරූපය ඔහුගේ දරුවන් විලසමයි. ඒ අයුරින්ම ජීවයන්ගේ පියාත් ජීවයකි. නමුත් උත්තරීතර දනව්වේ වාසය කරන්නා ඔහුයි. එම බීජයත් පහළ තිබෙනා චක්‍රයට පැමිණියා නම්, සාමාන්‍ය ගසක මෙන් බීජය පහළ තිබෙනා අතර ගස උඩට වර්ධනය වෙයි. කොහොමනමුත්, මෙය උඩුබෙලි අතට හැරුණු ගසකි. එහි බීජය වන උත්තරීතර ජීවය වාසය කරන්නේ ඒ උත්තරීතර දනව්වේයි. ජීව තම කොටස රහ දැක්වීම උදෙසා උඩ සිට පහළට එනවා. මින් දිගින් දිගටම අතු වර්ධනය වනවා. පියා කියනවා: රාවණ ඔබව අවලස්සන කොට තිබෙනවා. ඔබ දැන් ලස්සන විය යුතුයි. ඔවුන් ක්‍රිෂ්ණා හා නාරායන් යන දෙදෙනාම අවලස්සන ලෙස පෙන්නුම් කර තිබෙනවා. ඔවුන් ලක්ෂ්මීව අලංකාර ලෙස පෙන්නුම් කර තිබෙන්නේ ඇයි? ඒ දෙදෙනාම රාගය නම් වූ ගින්න මත අසුන්ගෙන තිබෙනවා. ක්‍රිෂ්ණාට නයෙකු දෂ්ඨ කළ වග ඔවුන් කියනවා. ඉතින් නාරායන්ට දෂ්ඨ කළේ කවුද? ඔවුන් කිසිම දෙයක් වටහා ගන්නේ නැහැ. ඔවුන් ඒ සියලු පිළිම නිර්මාණය කොට තිබෙන්නේ රාවණගේ වැරදි උපදෙස් අනුගමනය කිරීමෙන්. බාබා දැන් පැමිණ සිටිනා අතර ඔබව රාවණගෙන් නිදහස් කර ගැනීම උදෙසා ශ්‍රීමත් ලබා දෙනවා. සැමටම විමුක්තිය ලබා දෙන්නා මමයි. ශ්‍රී ශ්‍රී 108 ජගත් ගුරු යන නාමය අදාල වන්නේ ඔහුටයි. ඉතින් ඔහු මුළු ලෝකයටම විමුක්තිය ලබා දෙනවා. ග්‍රන්ත් යන ආගමික ග්‍රන්ථයෙහි ඔහු ගැන සැහෙන ප්‍රශංසානිවේදයක් කෙරෙනවා. සත්ගුරු, ඒ සත්‍ය අධිරාජ්‍යයා තමයි සත්‍යයේ දේශය ස්ථාපනය කරන්නා වන්නේ. බාබා ඒ සෑම දෙයක්ම කටපාඩමින් ඉගෙනගෙන තිබෙනවා. නමුත් ඔහු එහි අර්ථය වටහාගෙන සිටියේ නැහැ. ඔහු තමා හොඳ ධර්මිෂ්ට මනසක් ඇත්තෙක් ලෙස සැළකුවා. නමුත් ඔහු එකල අයත්ව සිටියේ රාවණගේ වංශයටයි. ඔබ දැන් දේව වංශයට අයත්වන නිසා, දැඩි සෙනෙහසකින් යුතුව ඔහුව සිහිපත් කළ යුතුයි. බාබා, ඔබ ඉතාමත් මිහිරියි. ඔබ අපව දිව්‍යලෝකය වෙත ගෙන යනවා. ඔබ කෙතරම් දුරට ඒ දේව පියා සිහිපත් කරනවාද, ඒ තරම් වූ කුල්මත්භාවයක් ඔබට දැනෙනු ඇත. දැන් ඔබ මේ අසුන්ගෙන සිටින්නේ කා ඉදිරියේද? පියා කියනවා: ඔහෝ ආදරණීය දරුවෙනි, මා ඔබගේ උත්තරීතර පියායි. මා කතා කරන්නේ ජීව වන ඔබටයි. දැන්, ඔබ මගේ ශ්‍රීමත් අනුගමනය නොකරන්නේ ඇයි? රාගය නම් වූ යක්ෂ භූතයා ඔබව පහළ දමනවා. පියා කියනවා: ඔබ දුර්වල වන්නේ මොකටද? ඔබට ශ්‍රීමත් ලැබෙනවා. ඉතින්, ඇයි ඔබ ඒ යක්ෂ උපදෙස් පිළිපදින්නේ? ඔබ සටන් කළ යුතුයි. මායා තමාගේ ගැණුම්කරුවන්ව ගන්නා බව දැකීම නිසා ඇය ඔබ හා සටන් කරනවා. පියා ඔබට ශක්තිය දෙනවා. ඔහු ඔබට නොයෙකුත් පාඩම් උගන්වන අතර සෑම වේදාවකම හා ආගමික ග්‍රන්ථයකම සාරය ද කියා දෙනවා. සුක්ෂම ලෝකයේදී ඔහු ඔබට එය කියන්නේ නැහැ. ඔවුන් විෂ්ණුගේ පෙකනියෙන් බ්‍රහ්මා උපදින ආකාරය පෙන්නුම් කර තිබෙනවා. සුක්ෂම ලෝකයේදී පෙකනියක් තිබිය හැක්කේ කෙසේද? ඔවුන් ලියා තිබෙනා දේ දිහා මදක් බලන්න. ඔබ දැන්, කාලය තිබෙනා තුරා

නොපවතිනා වූ දැනුම ලබනවා, එය මෙහිදී අවසන් වන්නක්. ඉන් පසුව ලියැවෙන අනෙක් ආගමික ග්‍රන්ථ සියල්ලක්ම කාලය තිබෙනා තුරා පැවතෙනවා. මෙම දැනුම මෙහිදී අතුරුදන් වනවා. පියා කියනවා: දැන් මගේ උපදෙස් අනුගමනය කරන්න! ජීව අවධානයට පත්වන්න! තරඟයේ තරඟ වැදී මා ගෙල වටා මල් දමක් බවට පත්වන්න! මෙය බුද්ධිය පිළිබඳව වූ තරඟයක්. සන්යාසීන්ට මෙසේ කියන්නට බැහැ. ඔබ අශාරීරික වේවා! නිරන්තරයෙන්ම මා පමණක් සිහිපත් කරන්න. සෑම කෙනෙක්ම ඔහුගේ දරුවන් නිසා, දෙවියන් සෑම කෙනෙක්ම මෙය පවසනවා. මා පැමිණ සිටින්නේ සැවොම නිවස කරා ගෙන යාමටයි. කොහොමනමුත්, දරුවන් වන ඔබ ඔහුට පෞද්ගලිකවම සවන් දෙනවා. නමුත් මුළු ලෝකයම එසේ සවන් දෙන්නේ නැහැ. ඉතින් මිනිස්සු ශිව රාත්‍රිය (ශිවගේ රාත්‍රිය) සමරනවා. ඔවුන් ශිව කෝවිල් පවා තනනවා. ඔහු අනිවාර්යෙන්ම පැමිණ තිබෙනවා. නමුත් ශිවගේ ස්වරූපය එතරම් විශාල නැහැ. ඔහු තාරකාවකි. ඔබ මිනිසුන්ට මෙය පැවසූ විට, එසේනම් කෝවිල් තුළ තිබෙනා පිළිරු වැරදිද කියා අසනවා. මේ නිසා තමයි පියා විස්තර කරන්නේ: දරුවනි, මමත් ජීවයක්. ඔබ ඉපදීම හා මියයාම යන වක්‍රයට පැමිණෙනා අතර මා එසේ නොඑයි, එපමණයි. මේ නිසා තමයි මට ඔබව නිදහස් කළ හැක්කේ. මා පාරිශුද්ධකරුවායි. ඒ නිසා මා අනිවාර්යෙන්ම මේ අපිරිසිදු ලොව තුළට පැමිණිය යුතුයි. ඔබ ඔහු, පාරිශුද්ධකරුවා ලෙස හැඳින්වූයේ නැතහොත්, මිනිස්සු හිතයි, ඔහු අලුත් ලෝකයක් නිර්මාණය කරනවා, සමූල ඝාතනයක් සිදුවනවා, ඔහු එය නිර්මාණය කරන්නේ ඉන් පසුවයි කියා. කොහොමනමුත්, ඔහුව හඳුන්වන්නේ පාරිශුද්ධකරුවා ලෙසයි. මින් ඔප්පු වන්නේ මෙම ලෝකය සදාකාලික බවයි. එය සමූලඝාතනයකට ලක්වන්නේ නැහැ; එය නිසැකවම අපිරිසිදු වන අතර මා එය පාරිශුද්ධත්වයට පත්කරවනවා. මේ නිසා තමයි මා ඔබව සාමාන්‍ය මනුෂ්‍ය තත්ත්වයෙන් නාරායන් බවට පත්කරවීම උදෙසා මේ ගවයා, නැතිනම් වාසනාවන්ත රථය තුළට ඇතුළු වන්නේ. සෑම කෙනෙක්මම අවශ්‍ය වන්නේ සුර්ය වංශය වෙත යාමටයි. තමාට ලක්ෂ්මීව විවාහ කරගත හැකිදැයි ඇසූ භක්තිවන්තයෙක්ද සිටියා. ඒ භක්තිකයා තමයි නාරද්. ඔහුට මෙසේ කීවා: පළමුවෙන්ම ඔබගේ මුහුණ දෙස බලන්න! පළමුවෙන්ම වඳුරකු වැනි තත්ත්වයෙන් පන්සලක ජීවත් වීමට තරම් සුදුස්සෙකු බවට පත්වන්න. එවිට ඔබට ලක්ෂ්මී විවාහ කරගත හැකිවෙයි. ඔබ දැන් පන්සලක වාසය කිරීමට තරම් සුදුස්සෙකු බවට පත්වනවා. මේ සෑම දෙයක්ම අදාල වන්නේ මේ කාලයටයි. මේ සෑම දෙයක්ම ඔබට පවසන්නේ කවුද? ශිව බාබා, ඔහුමා දාදාගේ නළල මධ්‍යයෙහි අසුන්ගෙන මෙම කරුණු ඔබට විස්තර කර දෙනවා. මොහුගේ ජීවය නළල මධ්‍යයේ අසුන්ගෙන සිටිනවා වගේම, ඔහුත් අනිවාර්යෙන්ම ඔහු හා අසුන්ගෙන සිටිනවා විය යුතුයි. ඒ දැනුමෙන් පිරි පියා ඔබට මුල, මැද හා අග පිළිබඳ වූ රහස් හෙළි කරනවා. එමගින් ඔබට ස්ව-දර්ශන වක්‍රය කරකැවිය හැකි වනවා. මේ ස්ව-දර්ශන වක්‍රය කරකැවීමෙන් ඔබගේ සියලු පාප නැතිවී යනවා. එසේ නැතහොත්, ඔබට දඬුවම් ලැබීමට සිදුවනවා. ඔබට ජයග්‍රහණයේ මල් දාමයටවත් අයත්වීමට නොහැකි වනවා. ඔබ නිදහස්ව සිටිනා විටෙකදී ඉදිබූවෙකු සේ නිහඬව ස්ව-දර්ශන වක්‍රය කරකවන්න. ඔබ දැන් නිවස වෙත යා යුතුයි. මේ අවසන් උපතේදී පාරිශුද්ධත්වයෙන් යුතුව ජීවත් වන්න. මෙය හඳුන්වන්නේ විශ්ව සමාජ මාර්ගදාස් නම් වූ විනිත හැසිරීම් කඩා දමා අපිරිසිදු වීම ලෙසයි. වෙන කිසිම කෙනෙක් සිහිපත් කරන්න එපා. ඔබ මියගිය කල මුළු ලොවම මිය ගියා හා සමානයි. අශාරීරිකත්වයට පත්වන්න. මා හට අයිති වන්න. එවිට ඔබගේ සියලු පාප නැතිවී යනු ඇත. සෑම කෙනෙක්ම මිය යා යුතුමයි. ඉතින්, කවුරුත් කවුරු වෙනුවෙන් වැළපෙන්නද? හිරෝෂිමාවේ සෑම කෙනෙක්ම මියගියා. ඉතින්, ඔවුන් වෙනුවෙන් වැළපීමට කිසිවෙක් ඉතිරි වූයේ නැහැ. මේ නිසා තමයි ඔබ දැන් මේ වැළපීමේ දේශයෙන් එළියට යා යුත්තේ. මේ අපිරිසිදු ලෝකයේ සෑම කෙනෙකුගේම සෑම ඉන්ද්‍රියක්ම විෂ වලින් පිරිලා. ඉතින් ඇයි ඔබ ඔවුන්ව සිහි කරන්නේ? ස්වර්ණමය යුගයේදී ඔබ එවන් වූ ශරීර ලබන්නේ නැහැ. එහිදී, සෑම ඉන්ද්‍රියකම සුවඳක් තිබෙනවා. බාබා මේ සෑම කිලිට්, දුර්ගන්ධ වූ අයව මල් බවට පත්කරවනවා. එමනිසා, ඔහු එවන් වූ පරණ දිග බුට් එකකට අනිවාර්යෙන්ම ඇතුළු විය යුතුයි. බාබා කියනවා: ඔබට ගෙදර ඉන්න පුළුවන්, නමුත් ශ්‍රීමත් අනුගමනය කරන්න ඕන. පාපයෙහි ගැලෙන්න එපා. ශිව බාබා ඔබ ඉදිරියේ අසුන්ගෙන සිටිනවා. ඉතින්, ඔහුව අමතක කරන්න එපා. අවවා.

සුමිහිරි, ආදරණීය, බොහෝ කාලයක් තිස්සේ නැති වී සිට මේ දැන් හමු වුණු ඔය දරුවන්ව ඔබගේ මව, පියා, බාප්දාදා සෙනෙහසින් සිහිපත් කර සුබ උදෑසනක් ප්‍රාර්ථනා කරයි. ආධ්‍යාත්මික පියාගෙන් ආධ්‍යාත්මික දරුවන්ට නමස්කාර.

ධාරණය සඳහා සාරාංශය:

1. පියාගේ ශ්‍රීමත් අනුගමනය කරන්න. ජීව අවධානයට පත්වී පියාගේ ගෙලෙහි මාලාවක් බවට පත්වන්න. පියාගේ ස්මරණයෙහි යෙදෙමින් අතීතද්‍රිය සතුව අත්දකින්න.
2. මේ ලෝකය පිළිබඳව සියලු බැඳීම් බිඳලූ අයෙක් බවට පත්වන්න. කිසිම කෙනෙකුගේ කිලිටි වූ ශරීරයක් සිහි කරන්න එපා.

වරදානය: ඔබ දෙවියන්ගේ සංස්කාර භාවිත කර, සෑම දෙයක්ම වටිනා කර ගනිමින් සාර්ථකත්වයේ ප්‍රතිමූර්තියක් වේවා.

දෙවියන්ගේ සංස්කාර භාවිත කරන්නා වූ දරුවන් ඔවුන්ගේ නිශ්ඵල සිතිවිලි නිතැතින්ම අවසන් කරනු ඇත. යම් දෙයක් වටිනා ලෙස භාවිත කිරීම නම්, එය ඉතිරි කරනා අතර වර්ධනය කිරීමයි. ඔබ ඔබගේ පැරණි සංස්කාර නොකඩවා භාවිත කරමින්, දෙවියන්ගේ සංස්කාර ඔබගේ බුද්ධියේ සේප්පුවෙහි තබා ගනී. සමහර අය ඔවුන්ගේ හොඳ දේපළ හා මුදල් බැංකුවල සහ අල්මාරිවල තැන්පත් කර තැබීමේ පුරුද්දක් ඇත. ඔවුන් පැරණි දේවලට ඇලුම් කරන අතර ඒ නිසාම දිගටම ඒවා භාවිත කරයි. ඔබ මෙහිදී එය නොකළ යුතුයි. මෙහිදී ඔබ ඔබගේ සිතිවිලි, වචන සහ බලවත් ආකල්පයෙන් සෑම දෙයක්ම වටිනා බවට පත්කළ යුතුය. එවිට ඔබ සාර්ථකත්වයේ ප්‍රතිමූර්තියක් වනු ඇත.

පාඨය: ‘පරම පියා සහ මම’ යන වියන යට ඔබ සිටිනා විට, කිසිම බාධකයකට ඔබ සමග සිටීමට නොහැකි වේ.

*** ඔම් ශාන්ති ***